

«Namaste» ! «Danyevad» !
U wordt hartelijk verwelkomd
door deze kinderen in Kahuchuan.
Wij hebben hen verteld dat u
bereid bent om hen te helpen !

Wij hebben een projectvoorstel ontvangen van *Vader Benny*, een katholieke priester die verantwoordelijk is voor een parochie in het afgelegen, primitieve dorp *Kahuchuan* in het *Sundargarh District*, in de staat *Orissa*. Dit dorp ligt op meer dan 1.000 km van ons projectgebied rond de *Sint-Antonius school*. *Orissa* is één van de meest achtergebleven staten in India. De bevolking van het *Sundargarh District* bestaat uit stammen en achtergebleven kasten, die de laagste geledingen van de maatschappij vormen. De kinderen in deze streek hebben praktisch geen toegang tot onderwijs.

De parochie van *Vader Benny* houdt de «*Chattamba Primary School*» open, een basisschooltje dat alleen de eerste vier leerjaren aanbiedt. Hij voelt de noodzaak om dit aanbod uit te breiden, ten minste tot en met een zevende leerjaar. Maar dat is uitgesloten als er geen hulp komt van buitenaf...

Jena, onze sociale werker, die oorspronkelijk uit *Orissa* afkomstig is, en die nu twee jaar met ons samenwerkt, heeft het project in overweging genomen, is ter plaatse gaan kijken en heeft de omgeving daar bestudeerd. Het hier volgende verslag is gebaseerd op zijn bevindingen.

Kahuchuan is een bergachtig gebied, aan alle kanten begroeid met wouden. Deze streek is nog niet voorzien van minimale infrastructuur, zoals degelijke wegen, telefoonverbindingen, elektriciteit en andere voorzieningen. De gebruikelijke manier om naar de dichtstbijzijnde stad, *Rajagangpur* (25km) te gaan, voor boodschappen of om officiële

zaken te regelen, is te voet of met de fiets. De mensen in deze streek zijn heel arm en het alfabetiseringspercentage bedraagt hier 35%, dat is dus 30% lager dan het gemiddelde in deze staat. De meeste mensen wonen hier in huizen gemaakt van stro en plaatselijk vervaardigde tegels. Het aantal voortijdige schoolverlaters en kinderen die helemaal nooit naar school gaan, is alarmerend hoog.

De mensen verdienen hier de kost met kleinschalige landbouw, als landarbeiders op het veld, door brandhout te hakken en te verkopen, door verkoopbare producten uit het omringende woud te vergaren, of door te gaan werken in de fabrieken die rondom de stad *Rajagangpur* gelegen zijn. Gemiddeld verdienen zij veertig tot vijftig roepies per dag (1 €). Dat is een zeer mager loon, en ze hebben het vaak moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Vele ongeschoolde jongens en meisjes in deze streek trekken dan ook naar metropolen als *Delhi*, *Bombay* en *Calcutta*, op zoek naar werk, waar zij terecht komen in betrekkingen als meiden, bouwvakkers, seizoensarbeiders, en soms in de seksindustrie.

De parochieschool is toegankelijk voor alle mensen in deze streek. Ze wordt gesteund door de plaatselijke bisschop en de parochianen. Maar na de vierde klas kunnen de kinderen niet voortgaan naar de hogere klassen. *Vader Benny* heeft ons benaderd om te zien of wij dit project eventueel op ons zouden kunnen nemen. Hij kan de parochiezaal ter beschikking stellen als locatie voor de drie nieuwe

klaslokalen, zodat de constructiekosten alvast beperkt zullen blijven. Hij verwacht dat er in elk van de klassen, het vijfde, het zesde en het zevende leerjaar, telkens 35 kinderen zullen zitten.

Wij hebben dit project op onze agenda gezet en zouden het graag met uw hulp tot ontwikkeling brengen. Als wij hen een helpende hand zouden kunnen reiken, dan zou dat niet alleen een grote verandering teweegbrengen in het leven van deze kinderen, maar ook de levenswijze van de hele plaatselijke gemeenschap grondig ten goede verbeteren.

Vader Benny brengt de kinderen uit de dorpen in de buurt, die nog nooit naar school gegaan zijn, bijeen. Hij zet hen aan om naar school te gaan.

Op 15 augustus heeft India de 60ste verjaardag van zijn onafhankelijkheid van het Britse Rijk gevierd. Er werden overal in het land een heleboel herdenkingen georganiseerd. Voor onze kinderen in de *Sint-Antonius school (Dugawar, U.P.)* was dit een gelegenheid om een programma samen te stellen voor een herdenking waarop de dorpsbewoners werden uitgenodigd. *Vader Borgia* heeft de vlag gehesen.

CCP 000-3000291-81 (Fiscaal attest, 30€ min.)

Werk der broden vzw, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat.

<http://www.WerkDerBroden.org>

Verantwoordelijk uitgever : M. Valentin, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat

Joseph en zijn vrouw hebben drie zonen en drie dochters. Zij wonen in *Kahuchuan*, in een huis gemaakt van modder. Het inkomen dat hij haalt uit het lapje grond dat hij bezit, volstaat niet om zijn gezin te onderhouden, dus haalt hij bladeren uit de jungle om ze te verkopen in de dichtstbijzijnde stad. (*De dorpeelingen laten bepaalde bladeren drogen en gebruiken ze dan als kommen om voedsel in eethuisjes en winkels op te dienen*). Zijn zonen *Alekshyea* (18) en *Praful* (15) zijn naar grote steden getrokken op zoek naar werk. Zijn derde zoon *Jaslem* (12) en zijn dochters *Karishma* (10) en *Manju* (8) zitten op de basisschool. Hoewel zij in beter omstandigheden hun basisonderwijs zouden kunnen afmaken, helpt hen dat toch niet voldoende om een toekomst op te bouwen.

Joseph zou zijn kinderen graag laten voortstuderen, maar hij beseft dat die droom nooit in vervulling kan gaan. *Karishma* (in het blauw op bovenstaande foto) zal volgend jaar de school moeten verlaten aangezien ze niet voort kan studeren. Toen *Jena*, onze sociale werker, haar vroeg wat ze graag zou studeren als ze de kans zou krijgen, antwoordde zij dat ze dolgraag wilde lesgeven. Het schokte ons te moeten vaststellen dat deze kinderen zelfs niet kunnen dromen van een betere toekomst, aangezien zij geen andere wereld kennen dan het dorpje waar ze wonen.

